

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 2 frt — kr.
Fél évre 1 frt — kr.
Negyed évre — frt 50 kr.

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

n y i l t é r i közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

Kövezetünk.

Atkelési szakaszunk kiköveztetési ügye eljutott odáig, hogy a megvalósításnak immár mi sem áll utjában.

A tervezet s költségvetés helyben van hagyva a miniszteriumban, csak végrehajtásra vár.

Erdekünkben áll az iránt lépést tenni a megyén, hogy — amennyire az időjárás megengedi, — a munkálathoz már e hónap folyamán hozzálátnának.

Nem tudjuk ugyan, hogy kiadta e a vármegye már a munkát vállalatba, de eltekintve ettől, a homokhordás már ezuttal eszközölhető, mert ez időtáiban még olcsóbban behordják azt s bárki lesz is a vállalkozó, szívesebben átveszi azt, mintsem tetemesebb árért a gazdasági munka idejében hordassa.

De más körülmény is indokolta teszi ezen anyagszállítás mielőbbi foganatosítását, mert, — egy esetleges vizár esetén, — a Tisza mente teljesen hozzáférhetlenné válhatik, úgy, hogy gondolni se lehet a homokhordásra, mi aztán lényegesen bénítaná az előmunkálathoz nem csak, de hosszabb időre visszavethetné azokat.

Hogy pedig minél előbb megvalósuljon az epedve várt koczkaburkolat, saját jól felfogott érdekünk javáért, hogy mozgassuk a dolgot. Másnak nem áll érdekében a mi átkelési szakaszunk kiépítése, miért is magunknak kell megtenni a kellő lépéseket érdekeink előmozdítására.

Erre nézve pedig legcélszerűsabb lenne, ha akár a községi képviselő, akár a községi tanács egy küldöttséget menesztene vármegyénk alispánjához, kinél meg van a jóakarata, meg a készség minden méltányos kérés teljesítéséhez.

A fenti indokokon kívül még egy lényeges ok javasolja az átkelési szakasz kiépítésének már a logkorábbi tavasszal való megkezdését, s ez az, hogy munkásaink nem csak munka hián vannak, de fogyni kezd a kenyér is, s így a munkás kezeket fog-

lalkoztatná a homok hordás, s úgy a kocsis, mint gyalogszeres munkások egy kis keresethez jutnának. Kedvező körülmény volna e szerint a korai előmunkálathoz a munkásokra, de a vállalatba is, mert mégis csak olcsóbban dolgoztatna most, mint a nagyobb mezei munka idején.

Említettük a múlt számunkban, hogy gyalogjáróink is felmérték. Evtizedek tüntek le, mióta a „flaszter“-kérdés kísért, sok padló kopott már el, mióta gyalogjáróink kiépítése felett tündöztünk, de ez üres tündések nem vitték a „flaszter“-kérdést egy lépéssel sem közelebb a megvalósuláshoz.

Hisszük, hogy ez év folytán ez is megoldást nyer.

Tervezet szerint gyalogjáróink is koczkakövel készülnek.

Volt idő, midőn a község száz-ezer téglát égetett, hogy a főutca gyalogjáróit kiépíthesse, de e terv azon mult, hogy a téglakészlet egy jelentékeny részét megemésztette a tömörkényi templom; másik részét pedig jó vevő akadván, eladta.

Valósítsa meg a község most a régi tervét azzal a különbséggel, hogy koczkakövel épüljenek ki gyalogjáróink s a finanszialis részt fedezze a közlakosság, mely e gyalogjárókat használja.

Közgyűlés.

Mindszent község képviselő-testülete folyó hó 4 én tartotta január havi rendes közgyűlését, melyen a következő ügyek intéztettek el:

1. Tóth Mihály birónak az elmúlt 1899-ik évről szóló birói éves jelentése.

Ezen — községi életünknek a múlt évben történt minden nevezetesebb mozzanatát felölelő jelentés — felolvastatván, tudomásul vétetett.

2. Nagyságos dr. Mülek Lajos országgyűlési képviselő urunknak az újvire vonatkozó üdvözlő irata.

Tudomásul vétetett.

3. Csongrádvármegye tekintetes köz-

igazgatási bizottságának a gazdasági ismétlő iskola felállítására tárgyabani határozata.

Többek hozzászólása után határozott: a község ez idő szerint nem bocsájtkozhat ily költséges vállalatba.

4. A község tulajdonát képezte ugynevezett Szegfű csárda féle ingatlanságnak Rózsa Imre hmvásárhelyi lakos részére történt eladás ügye.

Jóváhagyatott.

5. Gelay Péter, Vitos János, Vitos Gerő tanítók és Iricz Róza tanítónőnek jelenlegi lakásaiknak méltányos haszonbérbe adása iránti kérelme.

Folyó 1900. január 1-től jövő 1901. évi április 1-ig terjedő időtartamra egyenkint 75 frt házbér fizetés mellett tarthatják meg lakásaikat.

6. Varga István és társai éjjeli öröknek három havi fizetéseknek megszavazása iránti kérelme.

A képviselő-testület csak Borka Lajos és Bagi Mihályra nézve találta méltányosnak a segély-nyújtást s nevezettek részére 10-10 frt segélyt szavazott meg.

7. Vida Mórióné helybeli lakosnak a szervezési szabályrendelet módosítása iránti kérelme.

Nevezett, ki kérelmében azon javaslatot teszi, hogy a községi bába-fizetés a községben lévő 4 bába között osztassék fel: elutasított.

8. A községi pénztáraknak az elmúlt hónapban lett megvizsgálásáról birói jelentés.

Tudomásul vétetett.

VEGYESEK.

— Halálozás. Vidovich Mihálynak, vármegyénk egykori alispánjának özvegye: Litassy Erzsébet Nagy-Zomborban e hó 3-án 91 éves korában elhunyt. Benne a múlt évben nyugalomba ment főszolgabíránk Vidovich Antal édes anyját gyászolja. Az éltés kora urnő a múlt októberben távozott községünkben Zomborra. Fogadja volt főszolgabíránk a gyászeset felett szomorú részvétünket.

A gyászoló család a következő

gyászjelentést adta ki:

Alólirottak, úgy a maguk, mint számos rokonaik nevében is, elkéseredett szívvel jelentik, a felejthetetlen jó édes anya, nagymama, illetve anyós néh. Vidovich Mihály kir. tanácsos Csongrádvármegye volt első alispánjának özvegye szül. Littassy Erzsébetnek folyó évi január hó 3-án d. u. fél 4 órakor életének 91-ik évében végelegyengülés következtében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. évi január hó 5-én d. e. 10 órakor fognak a róm. kath. szertartás szerint a zombori sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig f. évi január hó 6-án d. e. 8 órakor fog az egek urának bemutatni. Zombor, 1900. január hó 3-án. Béke legyen hamvai felett! Gyermekei és menyei: Vidovich Antal, neje Mituch Juszina, Vidovich József, neje Horváth Stefánia. Unokái: Vidovich Irén és férje Tóth Dezső, Vidovich Ilona és férje Kis Csepessényi Sántha Armin, Vidovich Erzsébet, Mária, Ida, István, László és Fejérváry Sándor.

— **Házvétel.** A községi képviselő — még az 1899. decz. 7-én tartott közgyűlésben Pap Akos jegyző által tett ama indítványt, hogy az uradalom tulajdonát képező ama házat, mely ma szolgabírói hivatalul szolgál, a község örök áron vennie meg, — magáévá tette. A község öt tagu bizottságot küldött ki, u. m. Keller Lajost, Wimmer Károlyt, Tóth Mihály bírót, Pap Akos és Konez Lajos jegyzőket azzal, hogy ez ügyben az illetékes körök-nél lépéseket tegyenek. A bizottság e hét folyamára határozta küldetésében eljárni.

— **Toronyóránk.** Kijavítottuk a toronyórát, de azért nem mutat s nem üt, s ma nem egyéb az mint a toronymak egy használaton kívül helyezett butordarabja.

Hogy nem jár az óra, az kicsinyes dolgon mulik, t. i. nincs a ki felhuzza.

A mikor volt órásunk akkor is csak úgy volt, mint ma, mikor órása nincs a községnek, vagyis az óra akkor sem járt, ma se jár. E hó 4-iki közgyűlésen Pap Mihály közs. bizottsági tag tárgysorozaton kívül vetette fel a toronyóra kérdést. A közs. képviselő nem ment bele ezen interpelláció érdemleges tárgyalásába, hanem annak végleges elintézését a jövő közgyűlésre naponta el. Többen a biz. tagok közül mellesleg azt hangoztatták, hogy az óra felhuzást eszközölje a harangozó, s hivatkoztak a régi gyakorlatra, minélfogva harangozók kezelték mindig a toronyórát. Ez igaz, csak hogy ellehetett e kezelésre mondani: „adtál uram esőt, de nincs köszönet benne“. A nagy közönség bírálata-ra bizzuk, nem-e többet állott az óra, mint járt? Készült 1804 évben, nem tulozunk, midőn az állítjuk, hogy a lefolyt században időközönként 50 esztendőt kitesz, melyben az óra nem járt, hisz az utóbbi 30-35 éven át is szakadatlanul pihent. A harangozók huzták fel ugyan az órát, de mint a régi iratokból kitűnik, Nagy Ivákim vásárhelyi órás a század első negyedében minduntalan itt volt, s idő-ről-időre a szükségeseket az óra körül eszközölte.

Az adott viszonyok közt, — nem lévén órásunk, — a mi nézetünk is az, hogy a harangozó a legilletékesebb az óra felhuzására, csak hogy az nem vezet ozélhoz, ha rendeletileg a laikust szakértővé avatjuk. A háziórák kezeléséhez is bizonyos fokú praxis kell. Kezelje a toronyórát a harangozó, de előbb küldje be a község 3-4 napra Szegedre vagy Vásárhelyre, hogy némileg is sajátítsa el a kezelési rendszert: az oajozást, a mutatók kezelését, sőt magát a felhuzást, szóval értse meg szakértőtől, mit tegyen, hogy az óra rendszeresen kezeltessék, s mit kerüljön, hogy kárt ne tegyen benne.

— **Koholt hír.** E hó 3-án az a hír járta be a községet, hogy Pap Kálmán révész a Tisza jegén leszakadván nyomtalanul eltűnt a jég alatt. Ez koholmány. A való az, hogy Pap Kálmán inkább homok tengerrel küzdött, a mennyiben a jelzett napon Sándorfalván volt, de e homoktengerből is ép bórrel került haza.

— **Rendőreink egyenruhája.** A „Szegedi Napló“ a következőket írja: Mindszenti községnek eddig négy botos rendőre volt és most a község hivatalos forma ruhába akarja öltöztetni rendőreit. Azért Mindszenti község érdemes előjárósága küldötkeket menesztett be Szegedénkre, hogy tanulmányozná a szegedi rendőröknek a viseletét.

No hiszen, alkalmas helyre jöttek. Vétkezik az a magyar község, amely ezeknek a viselete után készített az egyenruhát a legényeinek, mert a szegedi rendőrök viselete sem nem magyaros, sem nem

TÁRCZA.

A sükösi lovaregylet.

A sükösi közvélemény egyedül illetékes szószólójának, az „Igazság Harsonájá“-nak három éven át megjelent valamennyi vezércikke e szavakkal kezdődött. „Európa szeme rajtunk!“

Es végződött e megdöbbenő felkiáltással:

„Botrány.“

A sükösi közvéleménynek félrevezetett, tehát kormánypárti része, hasztalan tiltakozott Európának kvalifikálatlan eljárása ellen, hogy három év óta csodás kitartással, csak Sükösdöt fixirozza tekintetével, hasztalan irták a fenyegető leveleket az ujság szerkesztőjének, hogy ne merészeljen megbotrányozni a sükösi állapotokon, az „Igazság Harsonájá“ ujra meg újra előhozta Európa szemét Sükösdre s a vezércikk minden alkalommal hangosabban dörögte a sükösdiek fülébe:

„Botrány!“

Nemes Dagályi György, Sükösd községnek érdemes bírása, a ki arról volt híres, hogy a maga két szemével látta Patak István híres haramiavezér kivégeztetését, a mikor futó pillantást vetett a „Harsona“ legutolsó számának vezércikkére, álmélkodva kiállított fel:

— Mi az istennyilat keres megint Európa szeme Sükösdön!

Az iskola épületét kireperálták, a közlegelők ügyét rendezték, az ártézi kutakat, a Tariék malacját megtalálták, a

három tagu tűzorséget új kötelekkel szerelték föl, az éhínségesek javára rendezett hangverseny fényesen sikerült és ártalmatlanná tették a községi kovácsot, aki kalapács és pöröly című wagneri muzsikával zavarta a Harsona szerkesztőjének hajnali álmát.

S min botrányozott meg mégie a Harsona“?

— Eletet sorvasztó keserűség nyilalott át a Dagályi György testén. Mit mond majd a főispán, ha elolvassa a vezércikket?

Bámulatos fantáziával maga elé varázsolta a vármegye házat, a vármegye házának azt a szobáját, a melyben a főispán az alispánnal épp most tárgyalják az „Igazság Harsonájá“-nak vezércikkét.

Es a főispán szólott, nem harsogott.

— No, tekintetes alispán ur, soha nem hittem volna Dagály Györgyről, aki a maga két szemével látta Patak András híres haramiavezér kivégeztetését, hogy még egy rongyos lovaregysületet se tudjon létesíteni Sükösdön.

— Botrány! hallatlan botrány! zugta az alispán.

Es az a kicsi törgeteg, mely éppen az imént keletkezett, elhozta a vármegye házáról az alispán félelmetes dörgéssit és oda vágta a sükösd község háza ablakához.

Fölviharzott Dagály György lelke; kapta a kalamárist belevágta a tintatartóba s megírta a meghívót, fontos ügy érdekében, nagy tanácskozássra. Az a meghívó szólott mindenkinek, aki szíven hordta a haza ügyét és a ki a maga tehetségét

már a születésekor a köz javának szánta!

A meghívónak holt betűje a község dobos ajkán kelt életre és viszhangra a sükösdiek szívében.

Alig hangozott el a vészkiáltás, hogy Sükösdnek nincs lovaregylete, a megbotrányozás moraja zugott végig a tömegben. Szájról-szájra járt a csodálkozás szavakban kifejezett nyilvánulása:

— Ki hitte volna, hogy Sükösdnek még most sincs lovaregylete!

A délután megtartott nagy tanácskozáson, a melyen a község csak nem valamennyi előkelősége részt vett, a vádak áradatát zudítottak Dagály György községbíró fejére, a ki nem tudta megérteni a község nagyérdemű közönségének rég táplált óhaját s nem akarja megtagadni a kezdeményezés Ariadne fonalát, hogy az égető szociális bajok labirintusából kivezesse, diadalra segítse a lovaregysület megalakításának már-már az elposványodás fertőjébe temetett nemes eszméjét.

— Lebergényi Viktor az „Igazság Harsoná“ jának felelős szerkesztője mondotta e szavakat s válasz volt rá a tanácskozás tagjainak riadó helyeslése.

Dagályi György aroza csurom viz lett az izzadságtól. Ujra meg újra fölkel, hogy védekezze. Meg akarta mondani, hogy megértette a község szívének dobbanását s megragadta a kedvezményezés fonalát, a mikor az általa is nagy jelentőségűnek vallott ügyben tanácskozássra hívta össze a község hazafias érzésű polgárságát. Minden szavát elnyelte a fölkorbácsolt szenvedélyek hurrogása.

német, sem nem francia, sem nem talján, sem nem spanyol, hanem mindegyikből foglaltatik benne egy-egy kávék kanálra való izléstelenség. Így a szolgálati diszkalap vetekedik a spanyol grandok diszkalapjával, a zubony az osztrákba ojtott francia „ármilajbli”, no a nadrág az valamennyire magyaros, hanem arról meg a kellő zsinórozást felejtették le a tervezők. Már pedig e tekintetben igaz van Beck Pistának, hogy ha már mindenki kiöltözik is a szép magyar nemzeti gunyából, de legalább a rendőrnek a viselete legyen magyaros, mert rendőr álldogál minden utca sarkon. Mert a rendőrön elsősorban felakad minden idegennek a szeme. Hadd okuljon tehát a jámbor legalább a polieziáról, hogy hajdanta milyen formás viseletben jártak, pompáztak itt a Tisza mellett a magyarság öregei.

A rendőr uniformis tanulmányozására a mindszenti öreg bíró, Tóth főbíró uram jött be. Ezüst gombos mellényű szép öreg magyar. A község hivatalos szabója kísértte, mint szakértő. A mindszenti hivatalos szabó névszerint is nevezve Könnyű János mester uram. Ők tehát ketten, a Beck Pista hasznos és magyaros kalauzolás mellett, körültekintettek a torony alatt. De minokutána alaposan körülszemlélték a mi szegedi rendőreink egyenruháját, abban állapotok meg, hogy Mindszent község négy rendőreihez még is illőbb lesz a derék magyarruha viselet, amelynek Könnyű János uram érdemes mestere.

Mindszenten ugyanis nem parapi gyáros, hanem még mindig szabó, telivér magyar szató mester szabja a ruhákat... Es így a mindszenti rendőrök szép viselete hamisítatlan magyar lesz. Nyalka zsinóros magyar nadrág. Téltre dus sujtásos, zsinóros, báránybőrrel bélelt bekecs, nyárára

meg magyar dolmány.

Nohát, ha ez a viselet cskugyan ilyen lesz, ilyen magyaros, akkor csak dicsérni fogjuk Mindszent község elöljáróinak a hazafias jó izlését és a mindszenti szabó, Könnyű János mester urnak a kezemunkáját.

— A jelige. Szép Kis Antal öreg tanyai magyar pénzt tett be a mult héten a szegedi takarékpénztárba. Szokásban van a takarékpénztárnál a betevőknek egy titkos jeligét választani, amit beírnak a pénztári könyvbe s csak ennek a hangóztatása mellett adják ki a pénzt, nehogy valamely rossz szándéku ember csalást követhessen el s fölvehesse a más keserves szerzeményét. Mondja hát a pénztáros Szép Kis Antalnak:

— Bátya, válasszon kend valami jeligét.

— Jeligét? Hát az micsoda bogár? — kérdi a tanyai ember.

Megmagyarázta a pénztáros, mi az a jelige, de Szép Kis Antal választani nem tudott sehogysem.

— No — segített rajta a pénztáros — hát hogy hívják a kegyelmed kutyáját?

— A bizony a Sajó névre hallgat, — viszonzá a magyar.

— No látja kend, — mondá a pénztártiszt, — ez lesz a maga titkos jelige: Sajó. Ezt beírjuk ide a könyvbe, látja-e kend s ha majd a pénzéért jön, csak mondja meg újból a kutyája nevét. De el ne vétse kend, a kutyája nevét mondja, mert másként bajosan jut a pénzéhez.

Szép Kis Antal erősen fogadta, hogy nem véti el s azzal elkopogott a takarékpénztárból.

Az éjszaka borzasztóan verték a pénztárnok kapuját. A háznép már azt

hitte, valami katasztrófa történt. Hogy a kapuzörgetés nem szünetelt, végre maga a pénztárnok ment a kisajtóra s keményen kikiáltott:

— Ki van a kisajtón?

— En vagyok a Szép Kis Antal, tekintetes uram.

— Ugyan mi az ördög baja van kendnek?

— Arra gondoltam tekintetes uram, hátna a Sajó kutyám megdöglik, mi az isten csudája lösz a jeligével? . . .

Vidéki hírek.

Szeged. Az arad—csanádi vasutak és Szeged közt elég akut jellegű differenciák merültek fel.

Szeged ellenségének tartja nevezett vasuti társulatot.

Szegednek panaszaiban abban kulminálnak, hogy az arad—csanádi vasut a forgalmat Szegedtől elterelni iparkodik, a fuvarleveleket, mik Szegedről kelnek, szándékosan későn kézbesítetteti, így pl. mig Aradon délután 6 óráig feladott küldemények másnap már az egész vonalon kézbesítve lesznek, ellenben a Szegeden jan. 1-én feladott küldemény csak 3-án érkezik Mezőhegyesre. Ez által a város tetemes kárt szenved. Fel is kiált — s méltán — a „Szegedi Napló”: „Meddig tűri ezt Szeged? Micsoda hatóság az, mely ezt tűri?”

H.-M.-Vásárhely. Vásárhelyi szomszédainkat egy apagyilkossági eset rázta meg.

A gyilkosság részletei ezek:

Dezső Sándor 50 éves téglagyári munkás, ki egy év óta különváltan élt fe-

De azért bíró a bíró, hogy mikor szüksége van rá, mentő gondolata támadjon.

Maga elé intette vigságban, bubánatban osztozkodó egyetlen hívét, a zsidó esküdtet. Mormogott valamit. Az esküdt nem hallott egy szót sem, csak azt látta, hogy mozog a bíró ajka. De azért megértett minden szót, még azt is, a melyik a bíró torkába lopódzott vissza.

Lebergényi Viktor éppen azt akarta indítványozni, hogy Dagályi Györgyöt, minden nemes eszmével szemben tanusított érzéktelensége miatt nyomban helyezék vád alá, a mikor a tanácsháza ablakán gyöngéd asszonykéz kopogtatót.

Lebergényi abba hagyta szónoklatát, az ablakhoz rohant s megnyitotta az egyik szárnyát.

A gyöngéd női kéz tulajdonosa bekiáltotta:

— Bíró ur! Hány üveggel?

— Harminczal! A negyven krajezárosból válaszolt a bíró.

— Negyvennel az ötven krajezárosból, élcelődött Lebergényi s mosolygására közderültség ült a tanácskozók arcára. A közderültséget hangos kacagás váltotta fel a boros palaczkok megérkezéséhez. A lovaragyletnek már-már a posványodásba temetett nagy eszméjét levették a napirendről s Daru Illés most meséli, hogy a Hangyák legényfia mint verte szét negyedmagával a tenkei nagyvásárt.

— Az még furább eset, kapta fel a szót Hangya Péter, hogy az alsóvégi csósznek a felesége már harmadszor ütötte meg a lutrit. Két hét óta ugy élnek azok, mint

akármelyik gróf a külső országokban. A csósz hétköznap is kubát szí, a felesége meg nem venne csutakot a kezébe, hanem a hajdon lányával suroltatja a konyhaedényt.

Megindult a vigság, pattogtak az élecek jobbról balról s a mikor már kiürültek a palaczkok, Lebergényi Viktor és a tanács tagjainak meg-megújuló éljenzései közt emelkedett szólásra Dagályi György.

Azon kezdte, hogy székfoglaló programjába felvette már a lovaragylet létesítésének eszméjét s itt az ideje, hogy az eszme testet öltön. A lovaragylet létesítéséhez két tényező szükséges: emberek és lovak.

— Hát a jury, hát a starter, hát a hölgytribün, meg a bookmaker, meg a totalizátor és a legtöbb, a kanter, mosolygott Lebergényi a bíró tudatlanságán.

Meg lesz az is, vigasztalta a közbeszólót a bíró.

Ha meg nem szereshetjük idehaza, egy pár forintért meghozatjuk Budapestről. Hanem legelsőbbben is azt szeretném tudni, hogy kinek van lova?

Favoritja? igazította a szót Lebergényi. A tanács tagjai álmétkodással néztek a lap szerkesztő arcára s aztán, mint egy varázsütésre, egyszerre kikiáltották:

— Nincs favoritunk!

— Jó lessz, ha a közönséges ló lessz és az a favorit, folytatta beszédjét a bíró. Kelmednek Tari Péter két szürkéje, kelmednek két sárgája Dercze Gábor.

Tari Péter is, Dercze Gábor is felugrottak.

— Az én két szürkém az egész nyá-

ri időnyre elszerződött az árendához malomhuzásra.

— Az én két sárgámat a barátok használják vízfordásra.

Ha senkinek sincs favoritja, van nekem! harsogta Lebergényi.

Azért az egy favoritért nem érdemes költekezni szólt batortalanul az egyik esküdt, a kinek ha akarta, mindenkor áll nyolez ember a háta mögött.

— Nem érdemes! riadt fel Lebergényi s a moadhatlan sértés arcába kergette a vért.

— Nem érdemes! sugta a bíróhoz pártolt közvélemény,

A szerkesztő szeméből hatszáz vezércikk szikrázott s már megragadta az ajtó kilincsét s már rohan kifelé, ha a rohanót kabátján fogva vissza nem tartja a bíró, a kinek szemei előtt újra megjelent a vármegyeháza, a vármegyeházának az a szobája, a melyben a főispán az alispánnal tárgyalják az „Igazság Harsonájá”-nak vezércikkét.

— Mennyiért adja favoritját? kérdezte remegő hangon.

A lapezkeresztő arca kiderült

— Másnak egy százasért, magának husz forintért. Az értekezlet percekig tartó éljenzése közt kötötték meg az alkut a bíró és a szerkesztő.

Nagy idő mult el az értekezlet óta. Európa szeme sem jelent meg Sükösdön s tán nem is fog megjelenni soha! ha csak a szerkesztő újra meg nem veszi lovát a faluvégi cigánytól.

Nagyon olcsón kínálja, öt forintot kér érte.

leségétől. Deczember hó 27-én délelőtt 11 óra tájon elment feleségének a lakására, hihetőleg abból a czélből, hogy az aszszonyt visszatérésre bírja. A háznál azonban nem talált mást, mint Imre nevű 19 éves fiát s ezzel alig váltva pár szót, bosszúságában mindent tördelni kezdett. Felforgatta a butorokat, összevissza hányt mindent s közben szörnyen szitkozódott.

A fia, Imre, látva apja dühöngését, átszaladt a szomszédban időző bátyjához, Jánoshoz, hogy siessen haza és legyen segítségére, hogy valamiképen megakadályozzák a rombolást, melyet atyjuk végez.

János engedett a felhívásnak s Imrével együtt visszatértek a lakásba, ahol először szép szóval, majd hangosabban is kérlelni kezdték apjukat, hogy ne bántsa a butorokat, hagyjon békét mindennek s távozzék onnan, de az erősen indult Dezső Sándor nem engedett fiai kérésének, szidni kezdte azokat is, hogy a dolog először veszekedéssé, majd tettlegességé fajult, melynek aztán véres és megrozó kimenetele lett.

Dezső Sándor, ki maga is rabiátos ember volt, amit eléggé bizonyít az, hogy a mult évben a téglagyári művezetőt akarta meggyilkolni s ezért két évi börtönüntetés elszenvedése várt reá, ábrázatából kikelve ugyanis Imre fiára vetette magát s annak nyakát elszorítva, szitkozódva ki-

állította:

Meghalsz kutya, először megfojtalak titeket, azután anyátokat, hogy előttem menjetek a pokolra!

A két gyermek megfélekedve önmagáról s a legszentebb kötelességről, melylyel apjuk iránt tartoznak, hirtelen erős, vastag szék lábakat ragadtak s azzal addig verték agyba-főbe édes apjukat, míg Dezső Sándor eszméletlenül összerogyott s a gyilkos csapások után pár pillanat múlva meghalt.

Dezső János és Dezső Imre, a rendőrség előtt eszközölt kihallgatásuk alkalmával beismerték tettüket.

Szentes. A közelgő képviselő választás tartja fogva a kedélyeket. Jelöltekben nincs hiány. Kossuth Ferencz és pártja jelöltje Dienes Márton, ki e hó 4-én érkezett Szentesre Hentaller Lajos képviselő kíséretében. Simáék jelöltje Molnár Jenő. Egy másik töredéké Pázmándy Dénes. S ezeken kívül léptettek fel a szociálisták is jelöltet. Pázmándy Dénes 4-én érkezett szinte Szentesre, de miután a többi jelölt a 48-as kör helyiségeket lefoglalta, Pázmándyt a kör helyiségekbe nem eresztették be. A banketozás folyik. A program beszédet mind a négy jelölt 7-én mondja el. Sok a jóból!

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I.

Születtek:

Hevesy Szilveszter. Antal Mária. Urbán Roza. Csernák Viktor.

II.

Meghaltak:

Bánfi Veron. Bereczki Márton. Szécsényi Veron. Csernák Viktor.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

100-300 frt-ig

havonta megkérhető bármely foglalkozásu egyének által biztosan és becsületesen, tüke és rizikó nélkül hatóságilag engedélyezett állampapírok és sorsjegyek eladásával az ország minden helységében. Ajánlatok „Könnyű kereset“ czimű Singer Gyula hirdetési irodájában Budapest, IV. Lipót utca 14 sz.

WEISZ I.

KÖNYVNYOMDÁJA

Mindszentén.

Levélpapírok és borítékok

cégnyomattal

körlevelek, részvények

és

értékpapírok,

kis- és nagy plakátok

esketési és vigalmi

M E G H I V Ó K

gyászlapok

hivatalos táblázatok

stb. stb.

jutányos áron készíttetnek.

Könyv-

és

papirkereskedés.

KÖNYVEK

irodaiszerek

dobozos

levélpapírok

mindszenti

képes levelező-lapok

jutányosan

kaphatók.

A
„Mindszenti Lap“
szerkesztősége
és
kiadóhivatala

Hirdetések

és

nyilttéri közlemények
jutányos áron vétetnek
fel.

